

รายงานการดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดและข้อพิพาททางกฎหมาย

รายงานการดำเนินงานตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด

เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2549 มูลนิธิเพื่อผู้บริโภคและพวกรวม 5 คน (ผู้ฟ้องคดี) ได้ยื่นฟ้อง คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน (ผู้ถูกฟ้องคดี) ต่อศาลปกครองสูงสุด ขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนพระราชกฤษฎีกาสองฉบับที่ตราขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2542 (พรบ. ทุนรัฐวิสาหกิจฯ) ในกระบวนการแปลงสภาพจากการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย เป็นบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) (ปตท.) ซึ่งประกอบด้วยพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) พ.ศ. 2544 และพระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขเวลายกเลิกกฎหมายว่าด้วยการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2544 โดยยกประเด็นต่าง ๆ อาทิ

- กระบวนการตราพระราชกฤษฎีกาไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน และเนื้อหาขัดต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2542 และไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540
- การตราพระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับมีผลทำให้มีการโอนที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินไปให้ ปตท. ที่มีฐานะเป็นเอกชน ทำให้ ปตท. ได้รับเอกสิทธิ์เหนือเอกชนทั่วไป
- การที่ ปตท. ได้รับโอนอำนาจมหาชนของรัฐ ได้แก่ อำนาจเวนคืนที่ดิน อำนาจประกาศเขตและรอนสิทธิเหนือพื้นดินของเอกชนไม่สอดคล้องกับหลักการตามรัฐธรรมนูญ
- การตราพระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับเป็นการใช้ดุลยพินิจไม่ถูกต้อง ทำให้ประชาชนได้รับความเสียหาย และไม่ปฏิบัติตามเจตนารมณ์ในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2549 ให้รับคำฟ้องดังกล่าวไว้พิจารณา และได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2549 กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำให้การแก้คำฟ้องภายใน 30 วัน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้ทำคำให้การยื่นต่อศาลไปเมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2549 ภายหลังจากผู้ฟ้องคดีได้ทำคำคัดค้านคำให้การยื่นต่อศาลตามกระบวนการทางศาลปกครอง และผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำคำให้การเพิ่มเติมยื่นต่อศาลไปเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2550 ที่ผ่านมา

อนึ่ง ปตท. ได้ยื่นคำร้องขอเข้าเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 ในคดีนี้ด้วย และศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งอนุญาตให้ ปตท. เข้าเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 ได้เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2549 และให้ ปตท. ยื่นคำให้การภายในวันที่ 29 ธันวาคม 2549 ซึ่ง ปตท. ได้ยื่นคำให้การต่อศาลปกครองสูงสุดแล้วเมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2549 และเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2550 ศาลได้มีคำสั่งกำหนดให้วันที่ 28 กันยายน 2550 เป็นวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริงสำหรับคดีนี้ และกำหนดนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกในวันที่ 30 พฤศจิกายน 2550 ทั้งนี้ ศาลปกครองสูงสุดได้อ่านคำพิพากษาคดีนี้เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2550 ดังนี้

(1) ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ซึ่งประกอบด้วย คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน และ ปตท. ร่วมกันกระทำการดังนี้

(ก.) แบ่งแยกทรัพย์สินในส่วนที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน สิทธิการใช้ที่ดินเพื่อวางระบบการขนส่งปิโตรเลียมทางท่อ

(ข.) แยกอำนาจและสิทธิ ในส่วนที่เป็นอำนาจมหาชนของรัฐออกจากอำนาจและสิทธิของ ปตท. ทั้งนี้ ให้เสร็จสิ้นก่อนการแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน

(2) ให้ยกคำขอตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งห้าที่ขอให้เพิกถอนพระราชกฤษฎีกากำหนด อำนาจ สิทธิและประโยชน์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) พ.ศ. 2544 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนด อำนาจ สิทธิและประโยชน์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 และพระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขเวลายกเลิกกฎหมายว่าด้วยการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2544

หลังจากนั้น เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2550 คณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบคำวินิจฉัยและคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด รวมทั้งเห็นชอบหลักการแบ่งแยกทรัพย์สิน อำนาจ และสิทธิของการปิโตรเลียมฯ ที่จะให้เป็นของกระทรวงการคลังตามคำพิพากษา โดยให้แบ่งแยกทรัพย์สินที่ ปตท. ได้รับจากการแปลงสภาพจากการปิโตรเลียมฯ ในวันที่จดทะเบียนจัดตั้ง ปตท. โดยมอบหมายให้กระทรวงพลังงานและกระทรวงการคลัง รับผิดชอบดำเนินการแบ่งแยกทรัพย์สินและสิทธิตามหลักการดังกล่าว โดยให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบและรับรองความถูกต้อง ทั้งนี้ หากมีข้อโต้แย้งทางด้านกฎหมายเกี่ยวกับการตีความคำพิพากษาของศาลฯ ในการดำเนินการแบ่งแยกทรัพย์สิน ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้พิจารณาเพื่อให้มีข้อยุติต่อไป และมอบหมายให้กระทรวงการคลัง โดยกรมธนารักษ์รับผิดชอบดำเนินการกำหนดหลักเกณฑ์ในการคิดอัตราค่าเช่าในส่วนของทรัพย์สินที่เป็นระบบท่อเพื่อเป็นฐานในการคำนวณค่าเช่าให้แก่ ปตท. โดยหลักเกณฑ์ในการคิดค่าเช่า จะต้องอยู่บนพื้นฐานของหลักการทางทฤษฎีที่เป็นธรรมต่อทุกฝ่าย คือ กระทรวงการคลัง

ปตท. ผู้ถือหุ้นของ ปตท. และผู้ใช้ก๊าซธรรมชาติ โดยคำนึงถึงภาระผูกพันต่าง ๆ ที่ ปตท. ต้องรับภาระ เช่น ภาระเงินกู้และดอกเบี้ยเงินกู้ และคำนึงถึงลักษณะของท่อส่งก๊าซธรรมชาติที่เป็นกิจการสาธารณูปโภคด้วย

เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2550 สำนักงานศาลปกครองมีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีเรื่องขอทราบผลการดำเนินการตามคำพิพากษา เพื่อให้จะรายงานให้ศาลปกครองสูงสุดทราบต่อไป ซึ่งต่อมากกระทรวงพลังงานและ ปตท. ได้ยื่นหนังสือรายงานความคืบหน้าการดำเนินการตามคำพิพากษาต่อสำนักงานศาลปกครอง ดังนี้

- วันที่ 9 มกราคม 2551 กระทรวงพลังงานได้ยื่นหนังสือรายงานความคืบหน้าการดำเนินการตามคำพิพากษาครั้งแรก

- วันที่ 11 มกราคม 2551 ปตท. ได้ยื่นหนังสือรายงานความคืบหน้าการดำเนินการตามคำพิพากษาครั้งแรก พร้อมทั้งได้ชี้แจงต่อสำนักงานศาลปกครองเกี่ยวกับการแยกอำนาจมหาชนออกจาก ปตท. ว่า จากการตราพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน ทำให้ ปตท. ไม่มีอำนาจมหาชนแล้วแต่อย่างใด

- วันที่ 31 มกราคม 2551 ปตท. ได้ยื่นหนังสือรายงานความคืบหน้าการดำเนินการตามคำพิพากษารั้งที่สอง โดยได้สรุปมูลค่าและทรัพย์สินของการปิโตรเลียมฯ ณ วันที่ 30 กันยายน 2544 ที่แบ่งแยกให้กระทรวงการคลัง

- วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2551 ปตท. ได้ยื่นหนังสือรายงานความคืบหน้าการดำเนินการตามคำพิพากษารั้งที่สาม โดยได้ชี้แจงเพิ่มเติมต่อสำนักงานศาลปกครองในประเด็นการทำหนังสือถึงกรมธนารักษ์ ขอส่งมอบทรัพย์สินของการปิโตรเลียมฯ ที่แบ่งแยก และการลงนามในบันทึกความเข้าใจการกำหนดหลักเกณฑ์การคิดค่าตอบแทนในการใช้ทรัพย์สินที่แบ่งแยกให้แก่กระทรวงการคลังฯ ระหว่างกรมธนารักษ์และ ปตท. รวมทั้งแจ้งเรื่องการขอซื้อหรือของกรมที่ดินเกี่ยวกับการออกเอกสารสิทธิที่ดินที่ได้มาโดยการเวนคืน

อย่างไรก็ดี กระบวนการในการแบ่งแยกทรัพย์สินตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดดังกล่าวจะเป็นไปตามดุลยพินิจของศาล ซึ่งพิจารณาจากผลของการดำเนินการแบ่งแยกทรัพย์สินที่ ปตท. ได้รายงานให้ศาลทราบเป็นระยะดังกล่าวข้างต้น

- วันที่ 7 มีนาคม 2551 ปตท. ได้ยื่นหนังสือรายงานความคืบหน้าการดำเนินการตามคำพิพากษารั้งที่สี่ โดยได้รายงานข้อพิจารณาจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย และสำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร ประเด็นภาษีโรงเรือนของระบบท่อส่งก๊าซธรรมชาติ ว่าไม่อยู่ในข่ายที่จะต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475

- วันที่ 25 เมษายน 2551 ปตท. ได้ยื่นหนังสือรายงานความคืบหน้าการดำเนินการตามคำพิพากษารั้งที่ห้า โดยได้รายงานเรื่องการลงนามบันทึกการแบ่งแยกและส่งมอบทรัพย์สินที่แบ่งแยกให้กระทรวงการคลังตามคำพิพากษาศาลฯ ระหว่างกรมธนารักษ์ (โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง) กับ ปตท. เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2551 โดยบันทึกการส่งมอบและการแบ่งแยกทรัพย์สินฯ ดังกล่าว มีสาระสำคัญดังนี้

(1) ทรัพย์สินที่ ปตท. ส่งมอบให้กระทรวงการคลังตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ซึ่งประกอบด้วยที่ดิน สิทธิการใช้ที่ดิน ท่อและอุปกรณ์เครื่องมือที่ประกอบกันเป็นระบบขนส่งปิโตรเลียมทางท่อ ประกอบด้วย

(1.1) ที่ดินที่ได้มาจากการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งการปิโตรเลียมฯ ได้ใช้เงินทุนจากรัฐ และใช้อำนาจมหาชนเวนคืนที่ดิน เนื้อที่รวม 32 ไร่ 0 งาน 74.1 ตารางวา จำนวน 106 แปลง ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง ซึ่งมีมูลค่าสุทธิทางบัญชี ณ วันที่ 30 กันยายน 2544 รวมประมาณ 1 ล้านบาท

(1.2) สิทธิการใช้ที่ดินเหนือที่ดินเอกชนเพื่อวางระบบการขนส่งปิโตรเลียมทางท่อ ซึ่งการปิโตรเลียมฯ ใช้อำนาจมหาชนของรัฐเหนือที่ดินเอกชน อันเป็นการกระทำในฐานะที่เป็นองค์กรของรัฐบังคับแก่ทรัพย์สินของเอกชน และจ่ายค่าตอบแทนโดยอาศัยทรัพย์สินของรัฐ ซึ่งมีมูลค่าสุทธิทางบัญชี ณ วันที่ 30 กันยายน 2544 รวมประมาณ 1,137 ล้านบาท

(1.3) ทรัพย์สินที่เป็นระบบท่อส่งก๊าซธรรมชาติซึ่งรวมถึงอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในที่ดินตามข้อ(1.1) และ (1.2) ซึ่งมีมูลค่าสุทธิทางบัญชี ณ วันที่ 30 กันยายน 2544 รวมประมาณ 14,808 ล้านบาท

(1.4) ทรัพย์สินที่เป็นระบบท่อจำหน่ายก๊าซธรรมชาติ (โครงการท่อย่อย) ที่อยู่ในที่ดินตามข้อ 1.2 ซึ่งมีมูลค่าสุทธิทางบัญชี ณ วันที่ 30 กันยายน 2544 รวมประมาณ 229 ล้านบาท

(2) ปตท. มีสิทธิในการใช้ที่ราชพัสดุหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่การปิโตรเลียมฯ เคยมีอยู่ต่อไป โดยต้องจ่ายค่าตอบแทนเป็นรายได้แผ่นดินตามที่กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งกรมธนารักษ์ และ ปตท. จะทำสัญญาให้ใช้ที่ราชพัสดุที่แบ่งแยกให้กระทรวงการคลัง ในการดำเนินกิจการของปตท. โดยมีค่าตอบแทน

(3) กรณีการเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินที่ ปตท. ต้องแบ่งแยกให้กับกระทรวงการคลังตามคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดเพิ่มขึ้นหรือลดลงไป กรมธนารักษ์ และ ปตท. จะพิจารณาร่วมกันเพื่อดำเนินการแบ่งแยกทรัพย์สินให้กระทรวงการคลังเพื่อให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด

- วันที่ 3 มิถุนายน 2551 กระทรวงการคลังโดยกรมธนารักษ์ และ ปตท. ได้ลงนามในสัญญาให้ใช้ที่ราชพัสดุที่แบ่งแยกให้กระทรวงการคลังตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ตามบันทึกการแบ่งแยกและส่งมอบทรัพย์สินที่

ลงนามบันทึกการแบ่งแยกและส่งมอบทรัพย์สินให้กระทรวงการคลัง

ลงนามในสัญญาให้ใช้ที่ราชพัสดุ

แบ่งแยกให้กระทรวงการคลังตามคำพิพากษาศาลฯ โดยการให้ใช้ที่ราชพัสดุดังกล่าวมีกำหนดระยะเวลา 30 ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2551 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2580 และเมื่อครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว กระทรวงการคลังให้คำมั่นว่าจะให้ ปตท. ใช้ที่ราชพัสดุที่แบ่งแยกให้กระทรวงการคลังต่อไปได้อีก มีกำหนดระยะเวลา 30 ปี

โดย ปตท. ต้องชำระค่าใช้ที่ราชพัสดุ ซึ่งประกอบด้วยที่ดิน สิทธิการใช้ที่ดิน ท่อ และอุปกรณ์ที่ประกอบกันเป็นระบบขนส่งปิโตรเลียมทางท่อเป็นรายปี ในอัตราค่าใช้ที่คำนวณจากส่วนแบ่งรายได้ (Revenue Sharing) ของค่าบริการส่งก๊าซธรรมชาติบนฝั่ง (รายได้ค่าผ่านท่อ) ในแต่ละปีปฏิทิน ซึ่งรายได้ค่าผ่านท่อตามสัญญานี้ หมายถึง รายได้ค่าบริการส่งก๊าซธรรมชาติของระบบท่อก๊าซบนฝั่ง (พื้นที่ 3) ซึ่งรวมค่าบริการส่วนของต้นทุนคงที่ (Demand Charge) และค่าบริการส่วนของต้นทุนผันแปร (Commodity Charge) ตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคาก๊าซธรรมชาติและอัตราค่าบริการส่งก๊าซธรรมชาติในประกาศคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2544 หรือที่จะมีการเปลี่ยนแปลง และ/หรือแก้ไขเพิ่มเติมในภายหน้า โดยเป็นการคำนวณค่าใช้ระบบขั้นบันได (Sliding Scale) ดังนี้

หน่วย : ล้านบาท

รายได้	อัตราค่าใช้ที่ราชพัสดุดังคิดเป็นร้อยละของรายได้		ค่าใช้ที่ราชพัสดุต่อปี
	ขั้นต่ำ	ส่วนเพิ่ม	
0 - 3,600	5%		= ค่าใช้ขั้นต่ำ 180
> 3,600 - 3,700		10%	> 180 - 190
> 3,700 - 3,900		15%	> 190 - 220
> 3,900 - 4,100		20%	> 220 - 260
> 4,100 - 4,300		25%	> 260 - 310
> 4,300 - 4,500		30%	> 310 - 370
> 4,500 - 5,000		36%	> 370 - 550
> 5,000			= ค่าใช้ขั้นสูง 550

ทั้งนี้ ภาระค่าใช้ที่ ต่อปีที่ ปตท. ต้องจ่ายให้กับกระทรวงการคลังทุก ๆ ปี จะต้องไม่ต่ำกว่า 180 ล้านบาท และสูงสุดไม่เกิน 550 ล้านบาท และมีค่าใช้ที่ราชพัสดุย่อนหลังตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2544 จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2550 พร้อมดอกเบี้ย (ไม่ทบต้น) ในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ให้แก่กรมธนารักษ์ รวมเป็นเงินทั้งสิ้นประมาณ 1,597 ล้านบาท

- เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2551 ปตท. ได้ยื่นหนังสือรายงานความคืบหน้าการดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลฯ ครั้งที่หก ในเรื่องการลงนามสัญญาดังกล่าว

- วันที่ 25 กรกฎาคม 2551 ปตท. ได้ยื่นหนังสือรายงานความคืบหน้าการดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลฯ ครั้งที่เจ็ด โดยได้รายงานความคืบหน้าเกี่ยวกับการดำเนินการจดทะเบียน เปลี่ยนแปลง โอนรายการทางทะเบียนทรัพย์สินที่ ปตท. ได้แบ่งแยกให้กระทรวงการคลัง

อนึ่ง ปตท. ได้ยื่นคำร้องต่อศาลปกครองสูงสุดเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2551 เพื่อขอขยายเวลาการดำเนินการตามคำพิพากษาออกไป 30 วัน นับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ซึ่งศาลได้มีคำสั่งอนุญาตให้ตามคำขอเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2551 และ ต่อมา ปตท. ได้ยื่นคำร้องต่อศาลปกครองสูงสุด เพื่อขอขยายระยะเวลาการดำเนินการตามคำพิพากษาออกไปอีก โดยครั้งล่าสุด ปตท. ได้ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาการดำเนินการ

ตามคำพิพากษาต่อศาลปกครองสูงสุดออกไปอีก 150 วัน นับถัดจากวันครบกำหนดระยะเวลาเดิม ซึ่งศาลได้มีคำสั่งอนุญาตให้ทำตามคำขอ ดังนั้น การขอขยายระยะเวลาในครั้งนี้จะครบกำหนดในวันที่ 29 ธันวาคม 2551

- วันที่ 13 ตุลาคม 2551 ปตท. ได้ยื่นหนังสือรายงานความคืบหน้าการดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลฯ ครั้งที่แปด โดยได้รายงานความคืบหน้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินการจดทะเบียน เปลี่ยนแปลง โอนรายการทางทะเบียนทรัพย์สินที่ ปตท. ได้แบ่งแยกให้กระทรวงการคลัง

- วันที่ 4 ธันวาคม 2551 ปตท. ได้ยื่นหนังสือรายงานความคืบหน้าการดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลฯ ครั้งที่เก้า โดยได้รายงานว่า ปตท. ได้ดำเนินการจดทะเบียน เปลี่ยนแปลงและโอนรายการทางทะเบียน (โอนกรรมสิทธิ์) ในที่ดินเวนคืนเพื่อแบ่งแยกให้แก่กระทรวงการคลังเสร็จสิ้นแล้ว และได้ยื่นหนังสือรายงานสรุปการดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ พ. 35/2550 (หมายเลขดำที่ พ.47/2549) ในคราวเดียวกัน

อนึ่ง ปตท. ได้ยื่นคำร้องรายงานสรุปการดำเนินการตามคำพิพากษาต่อศาลปกครองสูงสุดเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2551 โดยรายงานเริ่มตั้งแต่ที่ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษา คณะรัฐมนตรีได้มีมติพิจารณาแนวทางการดำเนินการตามคำวินิจฉัยและคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด กรมธนารักษ์และ ปตท. ได้ร่วมลงนามในบันทึกการแบ่งแยกและการส่งมอบทรัพย์สินที่แบ่งแยกให้แก่กระทรวงการคลัง รวมทั้ง กรมธนารักษ์และ ปตท. ได้ดำเนินการจดทะเบียนแก้ไขและเปลี่ยนแปลงรายการทางทะเบียน (โอนกรรมสิทธิ์) ในที่ดินเวนคืนทั้งหมดเพื่อแบ่งแยกให้แก่กระทรวงการคลังเสร็จสิ้นครบถ้วนพร้อมสรุปว่า

ปตท. และผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ถึงที่ 3 ได้ร่วมกันกระทำการแบ่งแยกทรัพย์สินในส่วนที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามคำพิพากษา สิทธิการใช้ที่ดินเพื่อวางระบบการขนส่งปิโตรเลียมทางท่อ รวมทั้งแยกอำนาจและสิทธิในส่วนที่เป็นอำนาจมหาชนของรัฐออกจากอำนาจและสิทธิของ ปตท. ให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยและคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดครบถ้วนแล้ว และเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2551 ศาลปกครองสูงสุดได้บันทึกไว้ในคำร้องของ ปตท. ดังกล่าวความว่า “.....พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ถึงที่ 4 และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการตามคำพิพากษาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว.....”

ข้อพิพาททางกฎหมาย

ข้อพิพาททางกฎหมายที่ ปตท. เป็นคู่ความหรือคู่กรณี ซึ่งเป็นคดีหรือข้อพิพาทที่ยังไม่สิ้นสุดและเป็นคดีที่อาจมีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของ ปตท. อย่างมีนัยสำคัญ และเป็นคดีที่มีได้เกิดจากการประกอบธุรกิจโดยปกติ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2551 มีรายละเอียดดังนี้

บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัท ท่อส่งปิโตรเลียมไทย จำกัด ถูกฟ้องเรียกค่าทดแทนการวางท่อน้ำมันผ่านที่ดินเอกชน

กรณีบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัท ท่อส่งปิโตรเลียมไทย จำกัด มีโครงการวางท่อน้ำมันศรีราชา - สระบุรีผ่านที่ดินเอกชน โดยชำระค่าทดแทนให้แก่เจ้าของที่ดินตามพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2521 ซึ่งในรายหุ้นส่วนจำกัดสุวรสกับพวก ปตท. กำหนดค่าทดแทนให้ 2 ล้านบาท ห้างฯ กับพวกไม่พอใจ จึงได้ยื่นข้อพิพาทต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการ เรียกให้ชดใช้เงินค่าเสียหายประมาณ 1,000 ล้านบาท (ต่อมาแก้ฟ้องเป็น 4,900 ล้านบาท) ซึ่ง ปตท. และบริษัท ท่อส่งปิโตรเลียมไทย จำกัด ต่อสู้คดีเรื่องค่าเสียหายดังกล่าว ขณะนี้ห้างฯ กับพวก ได้ยื่นหนังสือขอถอนคำเสนอข้อพิพาทต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการ เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2546 และนำคดีไปฟ้องศาลปกครอง กล่าวหา ปตท. และพนักงาน ปตท. ที่ดำเนินการวางท่อน้ำมันชลบุรี-สระบุรี ผ่านที่ดินของตนโดยไม่มีสิทธิ เป็นการละเมิดทางปกครอง ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย 7,122.5 ล้านบาท ปตท. ได้มอบคดีให้สำนักงานอัยการสูงสุดยื่นคำให้การแก้คดี และพนักงานอัยการได้แก้คดีแล้วเมื่อเดือนมีนาคม 2546 ศาลปกครองกลางได้ส่งคดีไปยังศาลรัฐธรรมนูญเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2547 เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2551 มาตรา 29 และมาตรา 30 ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 48 และมาตรา 49 หรือไม่ ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยว่า พบ. ปตท. ไม่ขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญ และศาลปกครองได้พิจารณาและมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2550 ให้ยกฟ้องคดี อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คดีต่อศาลปกครองสูงสุด ขณะนี้คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด